

Hlavní název: Národní politika
Datum vydání výtisku: 1.9.1935
Číslo výtisku: 240
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1805-2444
Číslo stránky: [1]

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

NÁRODNÍ POLITIKA

60 hal.

Vychází dvakrát denně a předplácí se na ranní i odpolední vydání na měsíc v administraci Praze: . . . 12.— Kč s donáškou do domu . . . 15.— Kč ve filiálních . . . 12.— Kč

na ranní vydání na měsíc: ve filiálních bez donášky . . . 11.50 Kč Pošta v Československu na ranní vydání: na měsíc 12 Kč, na čtvrt roku 35 Kč; na ranní i odpolední vydání s donáškou na měsíc 15 Kč, na čtvrt roku 44 Kč. Jméno administrace v pošt. spoř. Praze: předplatná, č. 820. Inzertní filialky č. 63.182. Účet předplatného v pošt. spoř. Brno pro zemi Moravskoslezskou: č. 114.400

Telefony: 200-57, 200-58, 200-59, 217-51, 217-52, 217-53, 217-77, 217-78, 238-80.

Nežít telefonem službu: redakce do půl 1. hod.: 200-57, 200-58, vrátiny po celou noc: 217-52.

Redakce a administrace: Praha II, Václavské nám. 11. Rukopisy se nevracejí. Inzerční doklady musí být objednány: Jednotlivá čísla v drobném prodeji v Praze i na venkově: ranní vydání ve věštní dopr. . . 50 H v době se zábavnou a poučnou přílohou . . . 80 H odpolední vydání . . . 20 H

Bled a Zeneva.

Se zřetelem na nebezpečí nynější chvíle a na možnost eventuelních konfliktů v blízké budoucnosti, tak vyvíjející se mezínárodní situací, přední zpráva o bledské poradě zástupců Malé dohody. A tak lze charakterizovat všechna jednání posledních týdnů a tím více příští zasedání Rady Společnosti národů, položené na tuto středu.

Jak známo, přišli celé nebezpečí z italského odhodlání dobytí pro sebe části Habše. Hrozí pak z této malé významné osadní otázky konfliktů další, neboť jiné nespokojené státy budou hledět využít této věci k cílům svým, lečtím už blíže v Evropě.

Těmto možným důsledkům na pevně platily především poradě Malé dohody. Není přitom její věci konflikt o Habš, ale jsou už její věci odrazy, které by mohly mít v Evropě. Proto Malá dohoda soudí, že obtížné dnešní situace lze do velké míry zmenšit a že obecný mír, zejména v Evropě, může být zachován a utužen, bude-li usilováno o sjednání východního a dunajského paktu o udržením a úspěšném skoncování a bude-li nejrve Společnost národů, již prohlásily státy Malé dohody věrnost, ať se stane v budoucnosti cokoli.

V příčině východního paktu, který směřuje jediné k zachování míru a klidu ve východní Evropě, souhlasí a návrhy, předložené v posledních dnech kabinetem pařížským a londýnským. Budou pokračovat též ve svém vyjednávání a interesovanými vládami, aby s nimi dospěly o tom k společné dohodě nebo k jakékoliv jiné konvenci, sloužící k zajištění bezpečnosti jejich zemí.

Jsou zajedno a vládami pařížskou a římskou, pokud jde o nutnost dunajského paktu. Považují jej za skutečný podklad mírumilovné, upřímné a přátelské součinnosti mezi státy malodohodovými na jedné straně a Rakouskem a Maďarskem na straně druhé. Spatřují v něm také nevhodnější podklad přátelských a mírumilovných vztahů Malé dohody s Itálií a Německem. Proto prohlásily svou ochotu spolupůsobit lovalně a objasně svých národních zájmů k úplnému uskutečnění snah o definitivní skoncování nynějšího vyjednávání.

Malá dohoda je k tomu ochotna jen tehdy, pokud-li k restoraci Babsturka v některém státě nedojde, pokud-li se nepostaví veškerými svými silami. Bude-li přiléhavě k vyřízení její vlastní bezpečnosti, než může dojít k vojenskému zrovnoprávnění států poražených.

Dle stanovila Malá dohoda společný postup svou pro nastávající zasedání Rady i v ústředí Společnosti národů, lečli hlavní starostí bude konflikt o Habš. K němu neustále hledějí, ačkoliv přední zpráva stanovila, že zcela správně, neboť jde v první řadě o konflikt velmocí, Anglie a Itálie, a teprve v druhé řadě o Společnost národů.

Vo věci Habše nastalo poštátně zlepšení tím, že se po bolzánském ministerském poradě znovu zahájily přímé jednání mezi Londýnem a Římem. Mussolini prohlásil svou úmysl nahlédnout k zájmům ostatních států, ačkoliv také ochota spolupůsobit se protokotrátem, jenž se ve věcech Habše. Italský návrh navrhuje prý toto postup: po přednesení italské ozbrojené Habše jako země otrokářských kmenů bez skutečné ústřední vlády má být Habš vložena ze Společnosti národů. Itálie pak požádá o mandát nad severní Habš a nepodrobí-li se habšská panovník tomuto usazení ženevské Rady, bude zahájena trestná výprava proti němu ve jméno Společnosti národů. Ovšem to auto nyní vytká, jak se vyvíjí poslední zpráva z Addis Abeby, jež je dána brávo na 75 let těžili petrolej na území kolem celého italského Somalca a Eritrie. Někdy tento trumá nebyl — záda se — Itálii očekává.

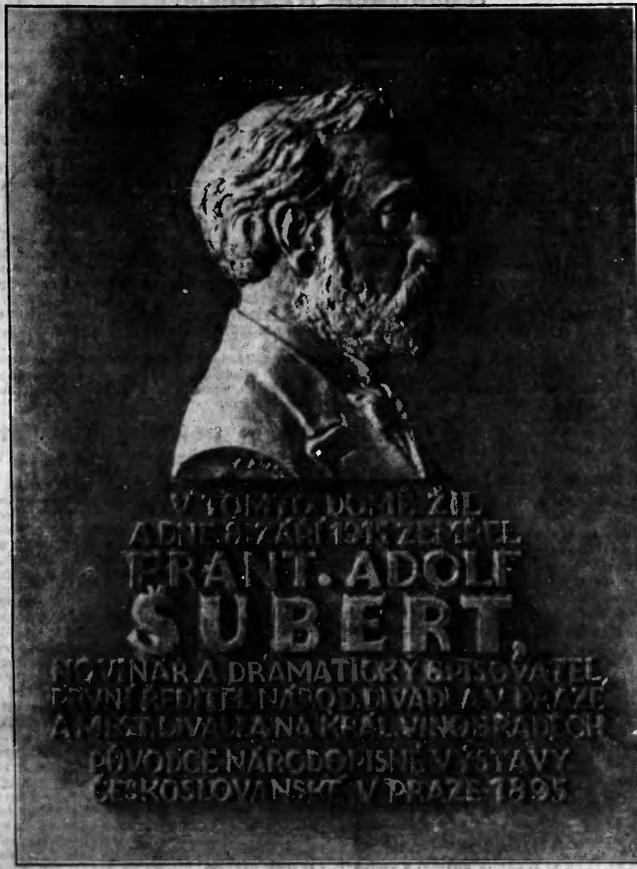
Dr. Borský.

FEUILLETON.

Rudolf Deyl:

Kosa na kámen.

Karel Zelenský a Florentin Quofflinger rytíř ze Steinsbergu byli dávno dobrými přáteli. Za mládež působili společně ve vinnohradské Pístečkové Aréně a pak mnoho let v Národním divadle v Praze. Zelenský, oblíbený humorista a záklusník kronikář, kde jen mohl provedl Steinsbergovi něco nekvalitního, ale ten se proto zlobil — jen na oko. Bylo mu zrovna potřebovat, aby jej někdo ustávně dopaloval, a byl vždy celý nešťastný, když ho kolegové nechávali v klidu a nevěnovali si ho. Zato když ho tkařovali, durali se až bruněti a svolával všechny bratry tak opravdově, že kdo ho nezval, litoval starého pána pro jeho hrdost. Ale rytíř Steinsberg byl liška pod kůží; a neváhejí tvářit přišel v malé úloze na jevišti; a plnouměm, nespěným úloze na té straně obléčije, již byl k obecnému obrácení, a s opravdovou vážností přednáel text své role, bavě se tím, jak jeho spolubratři se s největším přemáháním tají smích. Běda berci, který nechal za jevištěm ležet úlohu — Steinsberg mu ji „opravil“ tak dokladně, že učil se ji bylo naprosto vyloučeno. A to všechno prováděl se vznešením ukrutně hostelným, odmítaje všechny ty kouzly, jež mu byly přičítány.

Pamětní deska spisovatelů a prvním ředitelů Nár. divadla Fr. Ad. Šubertovi, modelovaná pro Týlovu obec ochotnickou v Praze akad. sochařem Frant. Zuskou z Pardubic, odhalena bude 8. t. m. na domě č. 8 na Nábřeží legii na Smíchově, kde oslavene právě před 29 lety zemřel.

Špatná odměna.

V posledních týdnech byly významné dva projevy v Německu, které byly živě přetvářeny světovým tiskem. Byl to zvláště projev finančního min. dr. Schachta, který byl přes svou umírněnost přisvědčen cenzurován, neboť celý svět by rád nahlédl do finančního stavu Třetí říše. Očekávajíť mnozí za hranicemi, že hospodářská tiseň donutí Německo upustit od zbrojení, které nesporně zneklidňuje celý svět.

Jako finanční ministr musí dr. Schacht počítat se skutečnými, s míněním za hranicemi, zvláště s míněním kapitalistů zahraničních, zvláště amerických a britských. Mezi nimi převládá živel židovský a proto tento živel ukřídil je starostl dr. Schachta. Prohlásil po nápadně chválil Hitlera, že každý, kdo způsobuje zmatek ve finanční a hospodářské politice, je nepřitelem národa. A takovými jsou ti, kteří vy-

jezají náprvy, že každý Německu koupil v Židovském obchodě, je zrádce vlasti. Jsou to ti, kteří říkají, že všichni bývali svobodní než náři jsou zrádci. Jsou to ti, kteří v oprávněném boji proti politikařům žarfatim nedovedou rozzevnávat mezi náboženstvím a zneužíváním kazatelny. Je potřeba, aby celý svět věděl, že v Německu je právo respektováno.

Podle 4. článku nár. socialistického programu

Měl pouze jednu vášeň: strašně miloval „špizský prázdroj“ — a několik sklence tohoto moku bývalo snad jeho největším požitekem. Když vypravoval Karlu Burianovi, že objevil v hospodě u Bumbříčka na Národním třídě pivo, které „se souká do hrda jako atlasové stuhy“. Zli jazykové — mezi nimi František Matějovský, žil vyvíkající roll — tvrdili, že „starý pan“, seděl-li ve větší společnosti, platival vždy několikrát za večer, aby se nedalo přesně zjistit, mnoho-li vypil, anebo že mival pivo schované ve věšpě, kam často docházal „uskávat“, a u stolu vyprávěl, pak pouze dvě sklence, předstíraje, že mu dnes nějak nebere.“ Také se do hlubokých společností mnoho nenachodil; a Zelenský, který přitahuje jeho společnost, hledal jinde, mnoho se jej proto napomínal.

Oba tyto starší kamarádi se o jedněch prázdninách setkali v lázních Poděbradech. Zelenský, bronzově opaleny, a havraní kšticl, v rozhalené košili s pruty a sítkou plnou ryb, se vracel v podvečer z lovu a narazil na plavně se loudajícího druhá, nesoucího velký, starodávny džbán s citovým víčkem.

„Kde se tu bereš, starý vojno?“ pozdravil Zelenský přítele, zdravím, nosovou resonancí prozraceným barytonem. Steinsberg, v kolosen se pohupující, s hlavou lehce nazad svrácenou a očima pátrajícími po něh, amutně povídal: „Ze je to Karlík, tuzo ale. Lékař zjistil vážnou chorobu a tak jsem musel místo do oblíbeného

neomít by být lid ani občanem, ani soukmenovcem. Ale cíánk 5, již naznačuje, že Zid bude podroben jen zákonu. Ale dokud tyto zákony nejsou vyhlášeny, musí být dnešní zákony zachováány. Tak nřlvi dr. Schacht a skutečné židovské papiry pak stouply. Jenže nedávno židovského světa trvá narušená fáze, dokud budou mít slova taková bouřliváci, jako Julius Streicher, vydavatel listu „Stürmer“. Je věru zajímavé, do jakých důsledků zabíhá tento vůdce panské slupiny nár. socialistické a přítel Hitlera. Uspěšadal na berlinském „Sportpalastu“ spíše teatrální projev než politickou schůzi. Je zajímavé, že jeho projev nebyl státním rozhlasem vyslán, tedy že nebyl tak zhoita vládou vítán zvláště k vůli zahraničí. Ostatně Streicher mřlvi opravdu nehorázně.

Je to charakteristické pro dnešní náladu berlinských mas, čím se baví. Streicher vykládal: „Zidé byli vynálezci Egypta. Křž bychom mohli být zřídka, mohli se tohoto hmyzu zbavit. Víš, kdo těžil Zidě k moci, národové se zřídili do zkazy Německo bylo by zříceno, kdyby mělo židovského kancléře. Nár. socialismus je zachránčí.“ — „Starý Zakon je sbírka skandálních historek. Kdyby Bůh těchto Zidů měl být našim Bohem, raději bych se Boha zřekl. Jestliže se na celá leta pokropil nějaký žid svěcenou vodou, nepřestane být Zidem. Zid se nemůže státi křesťanem, jako se nřr nemůže obrátit na germánství, neb nějaký Němec, da-li se žřezat, státi se Zidem.“ Chválil Egyptany, že Zidy vyhnali. „Persané byli jimi zničeni, když se chlubili, že jsou antisemity.“ — „Křistu byl antisemita.“

„Boševicvi a židovským vřrobkem, jako vše, co pravou vzdelanos, rozkládá. Na štěstí Třetí říše je ustavena. Máme velikého Vůdce. Rozluštíme základní otázku dějin, otázku židovskou. A až provedeme tento úkol, všichni národové světa budou putovat do naší země, aby se obdivovali našemu dílu. Neboť nár. socialismus neosobodí pouze Německo, nřbrž veškerý svět od nebláhé nadvlády Židů.“ A bylo to holové hřnění, které bylo vyjádřeno ve zpěvch po způsobu řeckých chorů, neboť každý proslov končil slovy: „Německý národ, pomni, že Zid již krade a vysává, přisťape Židovi, věčné Zlém.“ Tak se vřněně si ředili, že se zřídili už jen jménem Žid. Světový tisk trumá nad těmito slovoami projevy nesávisť k Židům, kteří znamenají hluboký nevděk k těm, kteří Německo pomáhali budovat, kteří pro ně pracovali, umřali, bojovali na celém světě, když Němci vřtili proti celému světu. Nebylo nadřšenějších, horlivějších bojovníků za „svatou německou věc“!

Vzal si ovšem za to odměnu v rozhodujícím postavení v německé říši. Nejvyšší čest, lásku, největší nakladatelský, vysoké finance, těžký průmysl, velká část velkoobchodu, velká část univerzity, divadla, filmový průmysl, lékaři, advokáti, nářní podnikové židovských. Politicky se opřeli Židé o průmyslníky a banky na pravici, o sociální demokracii a později o komunisty na levici. Americký kapitál podporoval poválečné Německo, toto zase půjčovalo ony peníze sovětům.

Boj německého nacionalismu se rozvířil na celé frontě proti židovskému žlivi, ale přes to zápasí velmi těžce. I když 70.000 těch nejnepokojnějších Židů kteří se často vydávali za reprezentanty německé kultury před círnou, odešlo za hranice, zbývajících půl milionu Židů se drží, ba dráží odpor nřm. socialistů. Proto přiř předpaly, nřstěje proti Židům. Jsou vyhlášení z říše, a hotelů, z veřejných úle nří právděch. Němci, a to zvláště dívky, pěstující stýk se Židy, jsou v pravém slova smyslu pranřvřováni, jejich jména uveřřevřována. Loba svobodných zředňáků jsou zavřena.

Nacistický výklad trestního zákona jde opravdu daleko. Podle něho je trestné, když Žid, zneužívající práva pohostinství, je viděn ve veřejnosti ve společnosti německé ženy; když se dopouští držho ohrovnání rtů ve veřejných tanečnicích, nebo vystupuje hučně nebo

druhého dne potká zase choutěho kamaráda u přítelkyně, nerzclučil se s nřm, ale doprovázel ho inkontokrát až k domovu. Starý rytř krácel zasmlý, těžký džbán lečivou vodou naplněný z ruky do ruky přendával, a útrpný přítel ho v žalosti jeho vřtrval na dlouhý potůl provázek. Několikrát je jsiše nemocný kolega nabádal, aby se k vůli němu o veselou společnost nepřipřavoval — marřel Soumrak padl již do ulice, okna se osvětlovala, a dva přátelé, těžce zadumáni, kráceli vedle sebe.

Pojednou se Steinsberg lehce zachvěl jako virgule v blízkosti pramene. Jeho drub to pozoroval; byli za rčkanství v Klášovské hostince. Na nářozí ulice přš Zelenský dobrou noc a odcházel; ale ne daleko. Oběd opatřně skupinu donůk a vrátil se ke kostelu, skrýváje se v křvi u křže. Zanedouho uviděl vysokou postavu v kolosen se pohupující, i zbystřil trak — byl to Steinsberg! Rozhlédl se na všechny strany a pojednou vřřval obsah džbánu, mocně jím potřpáváje, aby ani kapka nenáviděného žlivi v něm neuvřzla; pak mladicky pružně vkřlovi do blízkého hostince. Když se po chvíli vřcel, pouřřel se vyjevěný želenský nepozorovaně za nřm. Nic netušící pyřil vřřřil do domu, v jehož nízkých oknech zářila bratřská světla. Přisřevřavě jeho pronásledovatel protřřal si očl, nechčije vřřit kůněně. Rytřř Steinsberg, spěchem krůžověly, přitněl si na ští křpř břiš stěhynko s krajcem venkovského chleba a do sarosené sklence na-

